

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-867/2025-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Gordan Zubak, u pravnoj stvari tužitelja UP LIFTS d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 184, OIB: 00866998010, kojeg zastupa punomoćnik Dejan Pavlović, odvjetnik u Zagrebu, Bosutska 31, protiv tuženika BESTRENT d.o.o., Zagreb, Slavonska avenija 14, OIB: 78286431452, kojeg zastupa punomoćnik Mladen Obradović, odvjetnik u Zagrebu, Hanuševa 2, radi isplate, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-385/2019-54 od 7. studenoga 2024., ispravljene rješenjem poslovni broj Povrv-385/2019-61 od 20. siječnja 2025., 17. ožujka 2025.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-385/2019-54 od 7. studenoga 2024., ispravljena rješenjem poslovni broj Povrv-385/2019-61 od 20. siječnja 2025., u dijelu točke I. izreke kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju iznosu od 2.328,41 EUR sa zateznom kamatom tekućom na iznos od 1.916,14 EUR od 8. studenoga 2018. i na iznos od 412,27 EUR od 17. studenoga 2018. za razdoblje do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023., po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a za razdoblje od 30. prosinca 2023. po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, kao i ovršni trošak u iznosu od 57,79 EUR sa zateznom kamatom tekućom od 22. studenoga 2018. za razdoblje do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023., po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka

primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a za razdoblje od 30. prosinca 2023. po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda Zagrebu poslovni broj Povrv-385/2019-54 od 7. studenoga 2024., ispravljena rješenjem poslovni broj Povrv-385/2019-61 od 20. siječnja 2025., u dijelu točke I. izreke i u točki III. izreke te se sudi:

1. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim je tužitelj zahtijevao da se tuženiku naloži platiti tužitelju iznos od 555,95 EUR sa zateznom kamatom od 8. studenoga 2018. za razdoblje do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023., po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a za razdoblje od 30. prosinca 2023. po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

2. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove postupka u iznosu od 1.573,37 EUR u roku od 15 dana.

III. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 378,86 EUR.

Obrazloženje

1. Prvostupanjski sud je pobijanom presudom naložio tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 2.884,36 EUR s pripadajućim zateznim kamatama tekućim na iznos od 2.472,09 EUR od 8. studenoga 2018. i na iznos od 2.472,09 EUR od 17. studenoga 2018., kao i ovršni trošak u iznosu od 94,12 EUR sa zateznim kamatama (točka I. izreke), odbio je kao neosnovan tužiteljev zahtjev za isplatu zateznih kamata po stopi preko dosuđene pod točkom I. izreke presude (točka II. izreke) i naložio je tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 3.137,80 EUR sa zateznim kamatama (točka III. izreke) te je rješenjem ukinuo platni nalog sadržan u rješenju o ovrši javne bilježnice Jasne Zorić iz Zagreba, poslovni broj Ovr-172/2018 od 22. studenoga 2018.

2. Rješenjem od 20. siječnja 2025. prvostupanjski sud je ispravio navedenu presudu u točki I. izreke, šesti red, na način da umjesto pogrešno naznačenog broja 2.472,09 EUR ima stajati 412,27 EUR.

3. Prvostupanjski sud je tako odlučio jer je utvrdio da su stranke bile u ugovornom odnosu s osnove sklopljenog Ugovora o najmu radne platforme br. 502-2018-ZG, uz ugovorenu primjenu općih uvjeta. U obrazloženju je navedeno kako je prema Općim uvjetima i pravilima poslovanja (list 40.-42. spisa), koji su sastavni dio sklopljenog Ugovora o najmu radne platforme br. 502-2018-ZG, razvidno da su vezano uz preuzimanje stroja danog u najam stranke ugovorile kako je najmoprimac dužan osobno biti prisutan u trenutku primopredaje stroja te izvida štete koja se radi u trenutku povrata stroja u prostorije najma Up Lifts d.o.o., a ukoliko nije prisutan preuzima sav rizik svog postupanja. Prema tim Općim uvjetima i pravilima poslovanja ako najmoprimac nije prisutan na primopredaji najmodavac će mu naknadno dostaviti izvid štete bez potrebe za njegovim odobrenjem te će štetu kao takvu morati prihvatiti, a organizacija transporta stroja je na teret najmoprimca ako nije drugačije dogovoreno. Prvostupanjski sud je utvrdio da tuženik nije bio prisutan prilikom primopredaje predmetnog radnog stroja te prilikom izvida štete. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi kako je utvrđeno da tuženik predmetni radni stroj nije vratio u urednom stanju u kakvom je stroj preuzet, već ga je vratio tužitelju s oštećenim dvjema gumama pa je stoga tužitelju takvim tuženikovim postupanjem nastala šteta, koju je sukladno preuzetim ugovornim obvezama tuženik u obvezi naknaditi tužitelju. Prvostupanjski sud je mišljenja da amortiziranost predmetnih guma (pneumatika) od 23,8%, kako je navedeno u nalazu i mišljenju vještaka, nije od utjecaja na visinu nastale štete, a koja šteta odgovara cijeni novonabavljenih guma, budući da je tužitelj u konkretnom slučaju jedino nabavkom novih guma mogao predmetni radni stroj dovesti u uporabno stanje, a u kakvom je stanju stroj bio i prilikom predaje ovdje tuženiku u najam temeljem sklopljenog ugovora. Pritom je prvostupanjski sud primjenom odredbe čl. 1085. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23; dalje: ZOO) zauzeo stajalište da iz provedenog vještačenja ne proizlazi osnovanost tuženikovih tvrdnji da je tužitelj u predmetnom štetnom događaju pretrpio samo djelomičnu štetu u vidu isplate razmjernog dijela novih ugrađenih dijelova, jer da su gume na radnom stroju bile stare i u značajnoj mjeri amortizirane, već je prema utvrđenju tog suda tužitelju u konkretnom slučaju nastala šteta u visini cijene novih guma koje je morao nabaviti i montirati na predmetni radni stroj kako bi ga doveo u prvobitno odnosno uporabno stanje.

4. Tuženik je podnio žalbu protiv točaka I. i III. izreke pobijane presude zbog pogrešne primjene materijalnog prava i bitne povrede odredaba parničnog postupka u kojoj je naveo da postoji razlika između onoga što je prvostupanjski sud dosudio i iznosa koji je tužitelj potraživao konačno postavljenim tužbenim zahtjevom. Nadalje, naveo je da je prvostupanjski sud u potpunosti zanemario osnove instituta naknade štete. Istaknuo je kako je cilj naknade štete uspostava ranijeg stanja, a ne obogaćivanje tužitelja, pa prema tome tužitelj koji je pretrpio štetu na gumama radnog stroja koje su bile stare nekoliko godina i koje su bile amortizirane 20, 30, 40 ili više posto nikako ne može dobiti naknadu štete isplatom iznosa za nove gume. Mišljenja je da tužitelj nije dokazao visinu štete jer se ona ne može utvrditi uvidom u

račun koji je tužitelj ispostavio tuženiku nego uvidom u račun kojim je tužitelj kupio nove gume radnog stroja ili odgovarajućim vještačenjem na okolnost visine štete.

5. Tužitelj je dostavio odgovor na žalbu u kojemu je naveo da tvrdnje iznesene u žalbi nisu osnovane te da smatra kako je prvostupanjski sud potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje te je na tako utvrđen činjenični supstrat pravilno primijenio materijalno pravo, uslijed čega je predmetna presuda rezultat zakonito provedenog postupka te pravilne primjene odnosnih zakonskih odredbi.

6. Tuženikova žalba je djelomično osnovana, a djelomično nije osnovana.

7. Pobijana presuda ispitana je na temelju odredaba čl. 365. i čl. 467. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 155/23; dalje: ZPP), u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

8. U ovoj pravnoj stvari radi se o sporu male vrijednosti, u kojemu se presuda može pobijati samo zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Stoga pobijanu presudu nije moguće pobijati zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

9. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za isplatu utuženog iznosa po osnovi naknade štete zbog povrede ugovornog odnosa.

10. Iz spisa proizlazi kako je prvostupanjski sud utvrdio:

- kako su stranke bile u ugovornom odnosu po osnovi Ugovora o najmu radne platforme br. 502-2018-ZG, uz ugovorenu primjenu općih uvjeta. Predviđeno vrijeme početka najma stroja bio je 4. listopada 2018., a predviđeni završetak najma 10. listopada 2018., odnosno ukupno pet radnih dana,

- da su stranke imale i druge poslovne odnose, pri čemu je tuženik kasnio s plaćanjem svojih obveza te tuženik nije sporio svoje obveze po računu broj 1356-2018-ZG na iznos od 3.106,25 kn, koji se odnosi na opozvane prethodno odobrene popuste, po računima plaćenima sa zakašnjenjem,

- kako je predmetni radni stroj prilikom predaje u najam tuženiku bio u ispravnom stanju,

- zatim da tuženik predmetni radni stroj nije vratio u urednom stanju u kakvom je stroj preuzet, već ga je vratio tužitelju s oštećenim dvjema gumama,

- da tuženik nije bio prisutan prilikom primopredaje stroja te prilikom izvida štete što je bila njegova ugovorna obveza,

- da rezervoar na radnom stroju koji je bio predmetom najma po Ugovoru o najmu radne platforme br. 502-2018-ZG, prilikom povrata nije bio pun, što tuženik također nije osporio pa nije sporan dio utuženog računa broj 1277-2018-ZG, a koji se odnosi na stavku euro diesel BS u iznosu od 570,78 kn uvećano za PDV,

- da je sporna tužiteljeva tražbina po osnovi računa 1277-2018-ZG koji se odnosi na uslugu točenja goriva u iznosu od 250,00 kn uvećano za PDV, te je isto tako sporna stavka „gume“ u iznosu od 17.600,00 kn,

- da iz provedenog vještačenja proizlazi kako stupanj amortiziranosti predmetnih guma (pneumatika) od 23,8% nije od utjecaja na visinu nastale štete, a koja šteta odgovara cijeni novonabavljenih guma, jer je tužitelj u konkretnom slučaju jedino nabavkom novih guma mogao predmetni radni stroj dovesti u uporabno stanje, a u kakvom je stanju stroj bio i prilikom predaje ovdje tuženiku u najam na temelju sklopljenog ugovora.

11. Prema Ugovoru o najmu radne platforme br. 502-2018-ZG, predmet tog ugovora bio je najam radne platforme (zglobna dizel platforma) odnosno stroja ZD-20-1 prema njegovoj namjeni, pri čemu je kraj ugovorne obveze trenutak kada se stroj vrati u poslovnicu te je kao takav pravovaljan i proizvodi pravne učinke do trenutka kad se stroj vrati u poslovnicu. Predviđeni datum početka tog ugovora bio je 4. listopada 2018., a predviđeni završetak 10. listopada 2018., a stroj je dopremljen tužitelju 15. listopada 2018. Potpisom navedenog ugovora najmoprimac je izjavio kako je upoznat te da prihvaća opće uvjete poslovanja javno iznesene i dostupne na službenim stranicama najmodavca.

12. Dakle, iz navedenog proizlazi kako su stranke bile u ugovornom odnosu po osnovi ugovora o najmu iz čl. 550. ZOO-a te je u smislu odredbe čl. 561. st. 1. ZOO-a temeljna obveza najmoprimca uporaba stvari u skladu s ugovorom i namjenom stvari, plaćanje najamnine i povrat stvari nakon prestanka najma.

13. Nadalje, predmetnim ugovorom propisano je kako je, među ostalim, obveza najmoprimca vratiti stroj u ispravnom stanju, a također njegova obveza bila je i biti prisutan prilikom primopredaje stroja te izvida štete.

14. Iz Općih uvjeta i pravila poslovanja proizlazi kako je svaka šteta koja se dogodi na stroju pa i ona uzrokovana nesavjesnim, nestručnim, neovlaštenim, neopreznim i sl. rukovanjem isključivo na teret najmoprimca, čime su stranke, u smislu odredbe čl. 344. st. 1. ZOO-a, ugovorile proširenje najmoprimčeve (tuženikove) odgovornosti na sve situacije i okolnosti za koje on inače ne odgovara.

15. S obzirom na to da je prvostupanjski sud utvrdio kako tuženik, koji je prema čl. 15.1. Općih uvjeta i pravila poslovanja bio dužan organizirati transport stroja, nije bio prisutan primopredaji radne platforme ni izvidu štete, koji je obavio serviser Marcian Bačarka, time je tuženik u skladu s čl. 15.3. Općih uvjeta i pravila poslovanja pristao na sav rizik postupanja.

16. Pritom je prvostupanjski sud pravilno utvrdio kako tuženik nije osporio da je kasnio s plaćanjem svojih obveza pa stoga nije sporio svoju obvezu koja glasi na iznos od 3.106,25 kn / 412,27 EUR, a koji se odnosi na opozvane prethodno odobrene popuste, po računima plaćenima sa zakašnjenjem što je sukladno čl. 8. Općih uvjeta i pravila poslovanja. Također nije sporno da rezervoar predmetne radne platforme, prilikom povrata, nije bio pun. Kako je tuženikova obveza prema čl. 15.3. Općih uvjeta i pravila poslovanja bila vratiti predmet najma s punim rezervoarom

odatle i njegova obveza naknaditi tužitelju iznos od 570,78 kn / 75,76 EUR i naknadu za točenje uvećano za PDV, koji se odnosio na dopunu rezervoara s gorivom vrste euro diesel BS.

17. Pored navedenog, tužitelj je, nakon preuzimanja radne platforme, izvidom štete utvrdio oštećenja na dvije gume za koje je vještak u nalazu i mišljenju naveo da se radi o oštećenju na gazećem sloju pneumatika koja su po opsegu i karakteru takva da se oštećeni pneumatiki više ne mogu smatrati prihvatljivim za sigurnu i učinkovitu eksploataciju stroja.

18. Imajući u vidu činjenicu da tuženik nije bio prisutan primopredaji radne platforme ni izvidu štete, on je, kao što je navedeno, pristao na sav rizik postupanja pa tako s tim u vezi i na primitak radnog naloga koji je izrađen nakon izvida štete te potom i primitak računa br. 1277-2018-ZG i 1356-2018-ZG, koji zapravo predstavljaju obavijest tuženiku o nastaloj šteti zbog tuženikovih povreda ugovornih obveza. U smislu čl. 15.3. Općih uvjeta i pravila poslovanja tuženik takvu štetu mora prihvatiti.

19. Međutim, prvostupanjski sud je pogrešno primijenio odredbu čl. 1085. ZOO-a. Naime, kada otklanjanje štete nije moguće uspostavom prijašnjeg stanja, odgovorna osoba dužna je primjenom odredbe čl. 1085. st. 3. ZOO-a isplatiti odgovarajući iznos novca na ime naknade štete. Vještak je utvrdio da su pneumatiki bili u takvom stanju da se više ne mogu smatrati prihvatljivim za sigurnu i učinkovitu eksploataciju stroja. Međutim, navedeni dijelovi stroja su, zbog stupnja svoje istrošenosti korištenjem kroz određeno vremensko razdoblje, nedvojbeno imali u trenutku nastanka štete manju vrijednost od one koju imaju ove stvari kad su nove. Stoga je prilikom utvrđivanja odgovarajuće naknade u novcu potrebno uzeti u obzir i tu istrošenost na što je tuženik upirao tijekom prvostupanjskog postupka i zbog čega je, na tuženikov prijedlog, izveden dokaz vještačenjem.

20. Kako je vještak u nalazu i mišljenju naveo da je stupanj amortiziranosti guma u trenutku oštećenja iznosio 23,8%, stoga je od vrijednosti novih guma u iznosu od 2.335,92 EUR / 17.600,00 kn iskazanom u računu br. 1277-2018-ZG, na što je tuženik pristao izostankom s primopredaje stroja i izvida štete, potrebno umanjiti iznos istrošenosti oštećenih guma od 23,8% odnosno 555,95 EUR, tako da je u tom dijelu prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbu čl. 1085. ZOO-a.

21. Zato je ovaj sud sukladno odredbi čl. 373. t. 3. ZPP-a preinačio prvostupanjsku presudu u dijelu točke I. izreke te je odbio kao neosnovan tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 555,95 EUR (točka II.1. izreke).

22. S druge strane, prvostupanjski sud je zbog navedenih razloga pravilno ocijenio da je tuženik u obvezi isplatiti tužitelju preostali iznos od 2.328,41 EUR, u kojem dijelu je presuda potvrđena kako je navedeno u točki I. izreke ove presude (čl. 368. st. 1. ZPP-a).

23. Slijedom navedenog, tužitelj je u većoj mjeri uspio u ovoj parnici, zato je o troškovima postupka odlučeno u skladu s odredbom čl. 154. st. 2. u vezi s čl. 166. st. 2. ZPP-a.

24. Dakle, tužitelj je uspio u parnici u omjeru od 80,70%, a tuženik u omjeru od 19,30% pa u smislu odredbe čl. 154. st. 2. ZPP-a tužitelju treba prije svega obračunati trošak i, potom, dosuditi mu trošak postupka u omjeru od 61,40%.

25. Tužitelj ima pravo na naknadu troškova u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23; dalje: Tarifa) i to za sastavljanje podnesaka od 21. svibnja 2019., 28. travnja 2023. i 12. siječnja 2024. u iznosu od 200,00 EUR za svaki podnesak (Tbr. 8.1. Tarife), zatim za sastav podnesaka od 26. ožujka 2019., 5. lipnja 2019., 5. veljače 2020., 23. siječnja 2023. u iznosu od 50,00 EUR za svaki podnesak (Tbr. 8.4. Tarife), zatim za zastupanje na ročištima od 3. lipnja 2019., 23. listopada 2019., 1. rujna 2021., 3. studenoga 2021., 30. rujna 2022. i 24. rujna 2024. u iznosu od 200,00 EUR za svako ročište (Tbr. 9.1. Tarife) te za zastupanje na ročištu od 16. studenoga 2023. u iznosu od 100,00 EUR (Tbr. 9.2. Tarife), što uvećano za PDV ukupno iznosi 2.562,50 EUR. Također, tužitelju pripada i ovršni trošak određen rješenjem o ovrsi poslovni broj Ovr-172/2018 od 22. studenoga 2018. u iznosu od 94,12 EUR. Slijedom navedenog, tužitelj ima pravo na troškove postupka u iznosu od 2.656,62 EUR, a kada se na taj iznos primijeni razmjer uspjeha od 61,40%, u kojem omjeru se tužitelju imaju naknaditi troškovi, proizlazi da je osnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 1.631,16 EUR (točke I. i II.2. izreke).

Zagreb, 17. ožujka 2025.

Sudac
Gordan Zubak

Broj zapisa: **9-30874-9a7f6**

Kontrolni broj: **07845-f15bf-ec32c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Gordan Zubak, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.